

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודעות כלליות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מחיר שיחה רגילה

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
מוסק עדת תימן

שו"ת עולת יצחק חלק א'

בשעטן"מ יצא לאור הספר החשוב שו"ת עולת יצחק ח"א למרן שליט"א, אשר מזה כחמש עשרה שנה לא היה בהישג יד, וכעת יצא בהוצאה חדשה מאירת עיניים עם הוספות רבות (המופיעות בספר בכתב רש"י) וכן תיקוני שגיאות דפוס ומראי מקומות רבים. בספר הושקע עמל רב הן בעריכה החדשה והן בהגהות רבות ע"מ שיצא בצורה מדוייקת ומושלמת. שלוחה בזאת תודתינו וברכתינו לכל המסייעים, התורמים והמגיחים למלאכת קודש זו, אשר בסופה זכינו לברך על המוגמר ולראות תורה מפוארה בכלי מפואר. יהי רצון מלפני המב"ה שישלח ברכה, רוחה והצלחה לכל אחד ואחד מהם, וזכות תורתנו הקדושה תגן עליהם ועל ב"ב. אכ"ר.
כעתירת
הנהלת מוסדות "פעולת צדיק"

כולל ערב "פעולת צדיק"

לאור בקשות רבות מצד אברכים רבים וחשובים המעוניינים ללמוד במסגרת כולל ערב "פעולת צדיק" המתקיים בבית המדרש "פעולת צדיק" בבני ברק, אנו פונים לנדיבי עם המעוניינים לתמוך ולהחזיק בתורה ובלומדיה, ליצור קשר בטל: 03-6780070, ע"מ שנוכל לצרף אברכים נוספים לכולל.
בברכת
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר

בס"ד יצא לאור קונטרס מפואר אגדתא דפסחא עם הפירוש הנפלא עץ חיים למהרי"ץ זצוק"ל, שע"מ לעודד את הלימוד בו, יחולק חינם לזיכוי הרבים למקבלים על עצמם ללמוד בו לפחות פעם אחת. לפרטים: 03-6780070.

לק"י

כבוד את אביך ואת אמך - למען יאריכון ימין

בזמננו של הסטייפלר היו אנשים בכלל חזו"א בנים של ניצולי שואה, שנטו לזלזל בהוריהם. אותם ניצולי שואה היו בסכנת נפשות תמידית, ועברו מלחמות קשות, ומתוך כך הם נהיו בעלי בתים פשוטים. דרכם של אותם אברכים היתה לזלזל בהם רח"ל. ונורא הסיפור, מה שקרה אח"כ:

היתה תקופה בה נפטרו כמה אברכים חשובים בכלל חזון איש. הם היו אברכים למדנים גדולים. כנראה שהם מתו ברציפות, והרגישו שיש פה דין שמים, וזה לא לחנם. ניגשו לסטייפלר. אולי צריך עצרת התעוררות, אולי אסיפת חיוק בתוך הכולל... אולי צריכים לתקן מה לא בסדר בתוך הכולל, לחפש מה חרי האף הגדול הזה. אמר להם האורים ותומים, זו לא צרת הכלל, אלו האברכים. הם אשמים. אין פה שום גזירה, הם מתו בעוונותיהם. ממש הפלא ופלא:

האברכים הללו היו בנים לפליטי שואה. אותם אברכים צמחו והתעלו עד למאוד, אבל ההורים שלהם בעלי בתים פשוטים, הנפטרים הללו התייחסו אל ההורים שלהם מעט בזלזול. "אנחנו גדולים, וההורים שלנו... ..", וחלה עליהם הקללה 'ארור מקלה אביו ואמו'. לא צריך עצרת התעוררות, ולא חיוק. פחד פחדים. כך הוא אמר באופן מייד, זו היתה הבעיני שלהם, והם מתו בעוונם. הלכו לעולמם, וזה התיקון שלהם. תנצב"ה. ברוך ה' שעל הנשואים אין משהו שהם צריכים לתקן. ממש מדהים. אסור לזלזל באביו ואמו אפילו בלב:

לפעמים נשמע לאנשים כאילו מצות כיבוד אב ואם היא כאגדה, או משהו מדרכי החסידות, ולא יודעים את הלכות כיבוד או"א, שהם אינם מדרשים, אלא הם ממש גופי תורה:

בספר ארחות יושר ערך כיבוד אב ואם כתוב, כיבוד אב ואם הוא מחמורה שבחמורות, וכמ"ש בגמ' מצוה חמורה שבחמורות זו כבוד אב ואם וענשה מפורש בתורה למען יאריכון ימין כו' מכלל כו' מלבד הענשים הנוראים לעת"ל, עד שר' יוחנן אמר אשרי מי שלא חמאן, ואמר בגמ' הוקש כבודם לכבוד המקום, וכל המצער אביו ואמו, כאילו ציער את השכינה. וכמו שהאדם מתנהג עם הוריו, כך בניו יתנהגו עמו. וזה מהדברים שרואים גם בזמננו, נמצא יוסף שפירש מאביו כ"ב שנה כשם שפירש יעקב אבינו מאביו:

הרבה אנשים לא מבינים, מדוע הבן שלהם מתנהג כך. אבל זכור נא, מה אתה עושה לאביך...? גם יעקב, לא במרד ולא במעל עזב את אביו. סכנת נפשות מעשו. ועוד, הוריו - יצחק ורבקה, הם שלחו אותו. ובכל זאת התנהגו עמו מן השמים מדה כנגד מדה:

מוזכר שם עוד, כי בזמן החזו"א ז"ל היה בבני ברק אחד שאמר עליו שאין מתנהג עם אביו כראוי, וכשאביו נפטר, אחר כמה שבועות, (הבן) מת פתאום. והוא היה צעיר ובריא. מה קרה? אמרו, שאביו תבעו לדין של מעלה. גם היום, יש אחד שלא התנהג עם אביו כשורה בחייו, ואח"כ יצאו בניו לתרבות רעה רח"ל אף שהוא ת"ח. וכן יש כאלו לרוב, והרוצה לראות רואה. השי"ת יצילנו מכל זה:

מי שחושב כי כל העולם הוא הפקר, ואפשר לעשות מה שרוצים, לא יראה כלום. אבל מי שמבין עניין, שם לב לזאת. השי"ת יתברך יצילנו מכל זאת. חזי מאן גברא רבה דקא מסהיד:

בספר טיב הקהילה כתב כך, ושמעתי על הג"ר חיים שמואלביץ זצ"ל, שפעם נשאל על ידי אחד מן האברכים שהיה ת"ח גדול ומופלא בתורה, ואביו היה איש פשוט מאד, ושאלתו בפיו עד כמה מחויב הוא כבודו של אביו? אביו בקושי יודע לקרוא תהלים, איש פשוט, עד כמה, ועל מה, אני אכבד אותו? נענה אליו ר' חיים ואמר לו, שאופן הנהגתו עם אביו צריך להיות ממש באותה צורה שהיה מתנהג עם רשכבה"ג. זאת אומרת שצריך הוא לשער בעצמו כאילו הוא בנו של גדול הדור ורבן של כל בני הגולה, ע"י שיחפש וימצא מעלה מיוחדת שיש באביו ואין בשום אדם אחר, ובהתאם לכך צריך להתנהג אליו בכל הליכותיו, במחשבה דיבור ומעשה. ויה"ר שנוכח לקיים את כל המצוות בשלימות ויהיה כל מעשיו לרצון לפני אדון כל, אכ"ר:

מעובד מתוך שיעור יצחק מוצש"ק משפטים התשע"ט

האם נשים מברכות על מצוות עשה שהזמן גרמא

שאלה: האם נהוג אצל בני תימן שנשים בירכו על מצוות עשה שהזמן גרמא, כלולב וכו'?

תשובה: מצוות עשה שהזמן גרמא, לא נשמע כלל שהנשים תברכנה עליהם כי גם לא קיימו כלל מצוות אלו כלולב ותקיעת שופר ודומיהן. ואפילו אותן שקיימו כמצוות ישיבת סוכה, המנהג פשוט ומפורסם מאד שאינן מברכות, וכדעת רבינו הרמב"ם ומרן השלחן ערוך. וכ"פ בשתילי זיתים סימן י"ז סק"ג שלא יברכו. וכן בסימן תקפ"ט סק"י, והשמיט הגהת הרמ"א כדרכו, יעויין שם. כמו כן לא היו אומרות ברכות התורה, דלא כהש"ע סוף סימן מ"ז (ושם בשתילי זיתים הביא דברי המג"א שחייבות לומר פרשת הקרבנות ע"ש, ותימה שלא רמז מאומה על המנהג אצלנו שאינן אומרות לא ברכת התורה וגם לא פרשת הקרבנות. ובזה אין לתרץ מה שנתרץ בס"ד לקמן סוף ד"ה ומצינו, על דברי מהרי"ץ ע"ש ודו"ק. ועי' חקרי לב סימן י"ד, ושו"ת לב חיים ח"א סימן ט"ו, וציץ אליעזר ח"ט סימן ג') ולא ק"ש אף לא ברכותיה (ועיין שאגת אריה הביאווה האחרונים על הש"ע ריש סימן ע'. ויבי"א ח"ב סימן ו' אות י"א י"ב) ולא פסוקי דזמרא וכו'. ולענין תפילה, כבר הארכנו בס"ד בבארות יצחק על פסקי מהרי"ץ ח"א, מדף ר"א, ליישב מנהגן:

מיהו בזמנינו שהנשים יודעות להתפלל מתוך שלומדות בקטנות בבתי הספר לקרוא ולכתוב, אם רוצות לומר הכל, ואפילו ברכות השחר וברכות התורה וברוך שאמר וישתבח וברכות ק"ש, אין קפידא, דלא מנעו אלא ברכות שיש בהן נוסח "וצונו", משא"כ אלו שאינן אלא שבח וכיו"ב [וע"ע שו"ת החיים והשלום סימן קי"ט לענין ברכות הראייה] וכמבואר להדיא בצ"ח בברכות ר"פ תפילת השחר שאעפ"י שנשים פטורות מתפילת מוסף, רשות בידן להתפלל. ואפילו להרמב"ם והש"ע שנשים לא יברכו על מ"ע שהז"ג הכא מודו, דשאני התם שאיך תאמרנה וציונו והן לא נצטוו ע"ש. אמנם ביביע אומר ח"א סימן כ"ח אות ב', ובחלק ב' סימן ו', כתב מילתא חדתא, שדבר זה תלוי בשני תירוצי הרא"ש בפ"ק דקידושין סימן מ"ט, ורק לתירוץ השני תלוי בציונו ע"ש, ולכן דעתו שלא תברכנה ברכות אלו (ועכ"פ שלא להזכיר השם) וכ"פ ביחוד דעת ח"ג סימן ג', ולענ"ד לא נהירא מאחר דהרא"ש רק דרך משא ומתן קאמר. ועיין עוד מ"ש בס"ד בעיני יצחק על שלחן ערוך המקוצר הלכות ראש השנה סימן ק"י אות מ"ט באורך. ובפרט והעיקר שהרא"ש לא הכריע בעיקר דין זה וכמ"ש הב"י בהדיא בסימן י"ז, ומאיך שאר רבוותא דסבירא להו הכי, נקטו בפירוש דהטעם משום וציונו, כמבואר במגיד משנה בד' הרמב"ם וכ"כ הסמ"ג והביאם הב"י סימן תקפ"ט, גם הלבוש בסימן י"ז נקיט הא"י טעמא אליבא דהאוסרים לברך, וכן הגר"א בביאורו שם (ועי' משנת יעבץ הל' חג השבועות סימן ל"א אות א'). וכמו כן בשתילי זיתים סימן תקפ"ט סק"י. הא ודאי זהו העיקר, ועל פיו יש לדון. ולכן גם הצ"ח שם, תפס כן שזהו טעם הבית יוסף וסיעתו. וע"ע מג"א סימן רצ"ו סק"י"א. ולכן אנו מורים בפשיטות לבנות ולנשים לומר גם ברכות אלו בהזכרת השם כרגיל. [ואחר זמן נדפס מאמר בענין זה מהגר"ב"ן אבא שאול שליט"א בחוברת צפונות גליון ב', וראיתי דעתו גם כן דרשאות לברך כל ברכות אלו מהא"י טעמא, וכדעת כף החיים ושכ"ד הג"ר עזרא עטייה צ"ל ע"ש באורך. אמנם מש"ש לדקדק מדברי הרמב"ם שחייבות בשחרית מוסף ומנחה ורק מערבית פטורות ע"ש, אפילו אם דקדוקו אמת, מ"מ י"ל דלא נקטו חכמי הדורות בזה כהרמב"ם, שהרי אפילו הסדר שבח ואח"כ שאלות צרכים ואח"כ הודאה שלהרמב"ם הוא מדאורייתא, לא פסקו כמותו, וכמו שביארנו באורך בבארות יצחק הל' תפילה סק"ט. כל שכן שהכריעו שלא חייבו רבנן את הנשים בתפילה

נוספת ביום שאינה אלא מדרבנן, דמדאורייתא סגי בתפילה אחת [ביום]:

ומאיך לענין ברכת הגומל, יש להחזיק המנהג שלא תברכנה משום צניעות, כי צריך בפני י' אנשים. וה"ה שלא להצריך לבא לבית הכנסת לקריאת זכור. והפוסקים האריכו בעניינים אלו, יש פוטרם ויש מחייבים, ובמקו"א בס"ד, ולא באתי כאן אלא לגלות דעתי העניה בקיצור:

ומצינו בתשובות הגאונים שע"ת סימן שמ"ג שהשיב רבינו החסיד, האשה מחוייבת לברך ברכות השחר. אכן במקורו שהוא בזוהר חדש רות, כמ"ש הרד"ל בקדמות הזוהר דף ס"ז, לא נזכר פרט זה. ולפיכך לא נהגו זאת אצלנו וגם בתלמוד ובפוסקים אין שורש לכך. מיהו בזמנינו [שבלא"ה אינם מתפללות ברגש לב תמים כמו הנשים בדורות שעברו, אלא מתוך הסידור כמו האנשים] טוב הדבר שהבנות והנשים יאמרו ברכות אלו מלבד תפילת שמונה עשרה. ועיין פסקי מהרי"ץ הל' ברכות השחר סעיף י"א שכתב בזה"ל, האשה מברכת שעשאני כרצונו כמי שמצדיק את הדין על הרעה שבאה עליו. רד"א. ופר"ח חולק ואין לאשה לברך ברכה זו כלל, שלא נזכרה בגמרא עכ"ל. ותיבת כלל דנקט, לא ידענא מאי אתא לרבווי, דבלא הזכרת השם מסתברא דשרי אף להפר"ח. ושם בפר"ח ליתא תי' כלל. וכן מוכח בכף החיים סימן מ"ו ס"ק מ"א שגם להפר"ח אפשר בלא שם, מדהשוה אותו עם דברי החיד"א יעויין שם. ועכ"פ מוכח מדברי מהרי"ץ דשאר ברכות השחר כולן יכולות לומר כרגיל בשם ומלכות, ועי' כף החיים שם ס"ק מ"ב. ומה שהוצרך מהרי"ץ לכתוב דין זה, מה שאינו לפי המציאות בזמנם שלא היו יודעות להתפלל, אולי משום שעכ"פ היו קצת דקצת פחות ממה שנער יספרם שהיו יכולות להתפלל. ועיין שו"ת הרמב"ם סוף סימן רע"ו שנזכר שם בסוף השאלה ענין מלמד לבנות קטנות את התפילה בלשון ערבי. ועיין להרא"ש פ"ב דברכות סימן ב' בשם רבי' יונה דנשים מתפללות בכל לשון. וע"ע תשו' הרדב"ז ח"ה סימן ב' אלפים ע"ח:

ומפני שיש בזה הרבה פרטים, אמרתי להעלותם כאן בבירור להלכה פסוקה:

א. מנהגינו כדעת רבינו הרמב"ם ומרן הש"ע שהנשים אינן מברכות על מצוות עשה שהזמן גרמא, כגון ישיבת סוכה ונטילת לולב. שכיון שהן פטורות מלקיימם, אף כשבאות לקיימם (שיש להם שכר כדין אינו מצווה ועושה) עכ"פ לא תברכנה:

ב. במה דברים אמורים, בברכות המצוות. שהיאך תאמר "וצונו" והיא לא נצטוית. אבל ברכות השבחה, כגון ברכות השחר, ברכות התורה, ברוך שאמר, ישתבח, יוצר ויתר ברכות ק"ש, וכל כיוצא בזה כגון ברכת אשר יצר, ברכות ברכים ורעמים, יכולות לברך בהזכרת השם כמו האנשים:

ג. נשים פטורות מקרית שמע, ומ"מ טוב שתאמרנה לפחות פסוק שמע ישראל וגו' לקבל עול מלכות שמים:

ד. נשים חייבות בתפילה אחת ביום. ולפי המנהג מדורי דורות יוצאות ידי חובתן בדברי שבח לה' בקשה ותחינה כפי צחות לשונם. ובזמנינו שיודעות להתפלל מתוך הסידור, אומרות נוסח שמונה עשרה פעם אחת ביום (לכל הפחות), וטוב שתאמרנה גם ברכות השחר [כמובן גם כן בהזכרת השם. חוץ מברכת שלא עשני אשה, ותאמרנה ברוך שעשני כרצונן]. ובימים שיש בהן תפילת מוסף, יכולות לומר גם אותן:

ה. נשים חייבות בברכת המזון, ועי' בארות יצחק הל' תפילה סק"ט דף ר"ג:

ו. ברכת הגומל אחרי לידה או מחלה, לא תברכנה. וכן לא תבאנה לבית הכנסת לשמוע קריאת פרשת זכור מתוך ס"ת. ומי שרוצה להחמיר, יכולה לקרותה לעצמה בביתה אז מתוך החומש. כל כבודה בת מלך פנימה:

(מתוך שו"ת עולת יצחק ח"א סימן קס"ו למרן שליט"א אשר יצא לאור במהדורא חדשה עם הוספות ותיקונים רבים)

למה נקרא שמה קרית שמע ולא קריאת שמע

שלוש פרשיות מוג' מקומות בתורה ע"כ. דהיינו שמע מפרשת ואתחנן, והיה אם שמוע מפרשת עקב, ויאמר וגו' ועשו להם ציצית, מפרשת שלח. ונראה מזה דהיה פשוט להר"ם מדכתב הרמב"ם קרית בלא אל"ף שהקו"ף נקראת בחירק. דדוחק הוא לומר דמ"ש קרית בלא אל"ף, יש לקרות קרית, דא"כ היה לו להטיל יו"ד נוספת להורות על הדגשות שאינה בכתיבה בלא ניקוד. וכן בהרבה ספרים כותבים קרית שמע בלא אל"ף:

ומצאתי שכפירוש השלישי שהביא, כן כתב גם מהר"י ונה בפי' התכלאל שלו כתי"י וז"ל, קרית שמע, כמו קריאת. ולשון קריה הוא, תרגום ערים, קרוין. כלומר שאינה במקום אחד בתורה אלא במקומות הרבה כמו הערים שאחת הנה ואחת הנה ע"כ. ואף דפירושים אלו רחוקים קצת, וכן מלשונות הז"ל הקורא את שמע, קרוין את שמע, משמע דלא כפירושים הנז"ל, מ"מ לדין מסורת אבותינו וקבלתם מרעת, שכן שגור בפי הכל בקהילותינו, וכן נקוד בכל התכאליל כתי"י באגדתא דפסחא גבי רבותינו הגיע זמן קרית שמע של שחרית:

(מתוך שולי המעיל למרן שליט"א על מעיל קמון סימן ו' אות מ"ב ד"ה למה)

למה קרוין קרית שמע ב' פעמים ערב ובקר בכל יום. הטעם הוא, לפי שעכו"ם עובדים לשמש ולירח, לזה אנו קרוין ק"ש ב"פ, ומייחדים הש"י, היפך העכו"ם שעובדים בבקר לשמש ובלילה לירח (מטעם זה מנהגינו לומר עלינו לשבח שהרית וערבית בלבד, ולא המנחה, שאומרים בו שהם משתחווים להבל וריק וכו'). ויש עוד טעמים. יב"ן. והוא שרמזו דוד הע"ה, ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים (הרז"ה בפירושו להרמב"ם, מועתק מלשון ערב). ולמה נקרא שמה קרית שמע, ולא אמר קריאת שמע. התשובה, שאין קריה פחותה מוג' שכונות, כמו שנאמר קריה נאמנה. (ועוד) לפי שיש בה ג' פרשיות, שמע, והיה אם שמוע, ויאמר (שם בהג"ה). עד כאן נמצא בכת"י מהר"ר חיים קורה וצ"ל:

ובפירוש מהר"ר סעדיה ב"ר דוד אלעדני בכת"י על הרמב"ם ריש הלכות קרית שמע שכתב וז"ל, למה לא אמר (הרמב"ם) קריאת שמע וכן הוא בכת"י קרית, לא כבדפוס רמב"ם שכ' קריאת. יב"ן. התשובה, זה קירוב ללשון. ויש אומרים לפי שצריך לקרותה בנוסח ידוע דומה לבניין, מן קריה נאמנה (ישעיה א', כ"א) לכן אמר קרית שמע. ויש אומרים לפי שהיא מקובצת ממקומות רבים, לפי שהיא

החזק במוסר

ויושע - ראשי תיבות וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית (דברים ל"ב, ט"ו) ללמדך שיזהר אדם כשהקב"ה משפיע לו טובה וריוח בנכסיו, שלא יגבה ליבו ולא יתגאה, אדרבה יהא ליבו יותר נשבר ונדכה, דילמא מנכים לו מזכיותיו. ורמוז לזה ויושע י"י את ישראל וגו', ואעפ"כ וימרו על ים בים סוף (תהלים ק"ו, ז'), וזהו ויושע בראשי תיבות כדלעיל, כמבואר בעץ חיים למהרי"ץ ח"א סדר משא ומתן דף פ"ד ע"ב ד"ה כשימכור, בשם של"ה. והובא ג"כ בפסקי מהרי"ץ כרך שני הלכות משא ומתן סעיף ו' יעו"ש:

וברור כי הרמז קאי ארישא, שלא יתגאה, שהרי הקב"ה הושיעם מן המצרים בנסים גלויים ונפלאים, ולא עוד אלא שנתן להם את ממונם, והם מרדו בו באותה שעה, כי אמרו כשם שאנו עולים מצד זה, כך המצרים עולים מצד אחר, אי נמי פסל מיכה שעבר עמהם בים סוף כנודע. על כן יתן האדם ליבו שלא יעשה כמעשיהם. וכן מתבאר בפשימות להמעייין במקור דבריו, שהוא בשל"ה מסכת חולין דף י"ז אות ס':

(מתוך נפלאות מתורתך ספר שמות פרשת בשלח)

בית מדרש
"פעולת צדיק"
ע"ש מאון עוזנו מהרי"ץ זצוק"ל ט"ל. 1-599-500-404

הציבור הקדוש מוזמן להשתתף
בכנס לרגל

יומא דהילולא
ה-214
של מהרי"ץ זצוק"ל

גאון רבני תימן ותפארתם
והכתרת חתני שו"ע המקוצר
שיתקיים א"ה ביום חמישי כ"ז ניסן התשע"ט
בבית המדרש "פעולת צדיק", רח' המכללה 4 בני ברק
הערב יתקיים במעמד מרן הגאון

הרב **יצחק רצאבי** שליט"א
פוסק עדת תימן
ורבני בית ההוראה "פעולת צדיק"

המעמד יפתח בתפילת מנחה כ-20 דקות לפני השקיעה

מרכז פלאק

יצא לאור הספר
דבר ישי
מאת המחבר
הרב **ישי שוכר שליט"א**.

הספר עוסק בהלכות טבילת כלים ומעוטר בתמונות צבעוניות של כלים הפטורים והחייבים בטבילה.

הספר זכה להסכמתו של
מרן הגאון הרב **יצחק רצאבי שליט"א**.

לפרטים ולרכישה: **052-7188271**

בית מדרש
"פעולת צדיק"
ע"ש מאון עוזנו מהרי"ץ זצוק"ל ט"ל. 1-599-500-404

המעמד הגדול
של
הקבלת פני רבו ברגל

יתקיים א"ה ביום ראשון ט"ז ניסן התשע"ט,
א' דחזה"מ פסח, באולם "רימון", רח' הנרקיסים 36, רכסים

במעמד

מרן הגאון הרב **יצחק רצאבי** שליט"א
פוסק עדת תימן

הרה"ג **יעקב מאיר זוננפלד** שליט"א
מרא דאתרא

הרה"ג **אברהם לוגסי** שליט"א
ראש סולל ליתן

הרה"ג **אבשלום יעקב** שליט"א
ומ"צ בבית ההוראה פעולת צדיק

ובהשתתפות
הרב **זן כהן שליט"א** הרב **יצחק רייך** שליט"א הרב **אברהם כהן** שליט"א
ראש המועצה

המעמד יפתח בתפילת מנחה בשעה 18:50

מרכז פלאק

מכירת ספרי המכון
בירגה

ביטחון

שירה מקורית